

CLAMOR POR LA DIGNIDAD - PERÚ

Les tres associacions -al Perú, a Alemanya i a Espanya- són independents jurídicament i a nivell de funcionament

No estava previst. La ràpida pèrdua de confiança que vivim amb què hagués estat la nostra contrapart local a Arequipa, l'associació CIESCU, va provocar un canvi de ruta inesperat. Què fer ara? Deixar el nostre suport al projecte de La Mansión? Deixar l'agermanament escolar amb l'escola de La Mansión i l'escola de Langenau? Abandonar el treball previst de preparació i acompanyament de dues voluntàries de l'escola de Langenau? No. Hi ha moltes persones i moltes raons perquè no vulguem marxar de La Mansión. Creiem en el projecte que s'està duent a terme en La Mansión (Arequipa, el Perú) i en la gestió de Deisi i Pamela. Confiam en les mares (i els pares) compromesos en el projecte. Volem que els nois i noies - beneficiaris i protagonistes del projecte- puguin continuar gaudint d'aquest suport nutricional, educatiu i cultural que els ofereix el projecte. Pensem que l'experiència d'un any de voluntariat val la pena.

Per afrontar aquesta etapa nova i inesperada vam haver de prendre dues decisions conjuntament amb Deisi i Pamela al Perú i les associacions de „Claim for Dignity e.V.“ a Alemanya (CfD) i „Clam per la Dignitat“ a Espanya (CxD). La primera decisió va ser reinventar el projecte i donar-li un altre nom. Així ho hem fet. Des d'ara el projecte en „La Mansión“ l'anomenem „Pueblo sin Hambre“ („Poble sense Gana“). És una continuïtat del projecte realitzat fins aleshores però amb matisos. La segona decisió va ser animar a Deisi i a Pamela a fundar

editorial

una associació local. Amb el suport de Nelva, la mare de Pamela, i de María José, membre de „Claim for Dignity e.V.“ que va estar dos mesos el passat estiu a Arequipa recolzant el projecte, s'ha fundat „Clamor per la Dignitat - Perú“ (CpD). Amb aquesta senzilla associació local tenim una presència institucional al Perú la qual cosa és necessari per a la bona marxa del projecte i l'estada i el treball de les voluntàries alemanyes.

Una conseqüència de la fundació de „Clamor per la Dignitat - Perú“ és haver augmentat l'agermanament d'associacions que portem un nom anàleg i compartim un ideari comú. Les tres associacions -al Perú, a Alemanya i a Espanya- són independents jurídicament i a nivell de funcionament. És bo que això sigui així. El butlletí, no obstant això, és un instrument que uneix a les tres associacions. L'editorial del butlletí passa a ser la veu oficial de les tres associacions i el butlletí també és un instrument propi de „Clamor per la Dignitat - Perú“.

En el present número hi ha un escrit molt interessant de Christian Engelhardt sobre el projecte de reg i repoblació forestal de Matarani, a la costa peruana, a uns 100 km d'Arequipa. També podreu llegir el primer dels dos articles de la Stephanie Wildenberg on exposa el resum de les idees i conclusions més interessants del seu treball de final de carrera sobre La Mansión („Sobre la importància del treball social orientat a la comunitat al barri marginal de La Mansión al Perú“). Amb aquest treball de final de carrera i els exàmens orals posteriors la Stephanie ha finalitzat els seus estudis de Pedagogia a la Universitat de Tübingen a Alemanya amb la millor nota: moltes felicitats!

Consells directius de CfD, CpD i CxD

SOBRE LA IMPORTÀNCIA DEL TREBALL SOCIAL ORIENTAT A LA COMUNITAT AL BARRI MARGINAL DE LA MANSIÓ A PERÚ
- UN PRINCIPI D'ACTUACIÓ PEDAGÒGIC SOCIAL EN EL CONTEXT DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT
UNA PETITA IMPRESSIÓ DE LA MEVA TESI 2010

Els afectats han d'intervenir activament en els procediments i objectius d'un projecte d'ajuda al desenvolupament, han d'estar integrats en accions concretes i convertir-se en co-responsables del projecte

Durant la meva estada de sis mesos a Arequipa i el treball en el projecte "Poble sense fam" al barri urbà humil de La Mansión em van sorgir molts interrogants que em van llevar moltes hores de son: Com sorgeixen riquesa i pobresa? Per què el món es troba en una situació difícil? Quina podria ser una manera sostenible d'ajuda al desenvolupament i com s'adapta a les habilitats i necessitats de la gent que viu en la misèria? En el marc de la meva tesi en la disciplina de pedagogia al 2010 vaig tenir la possibilitat d'investigar científicament algunes de les meves preguntes.

Una de les meves preguntes va ser com pot ajudar el treball social a persones perjudicades, marginades i estigmatitzades en un país en desenvolupament com el Perú on viuen en extrema pobresa i que es veuen confrontades amb una multitud de problemes a causa de les males condicions de vida com el maltractament, l'alcoholisme i el treball infantil.

En particular vaig investigar la pregunta quina importància tenen el concepte de reforçament, els plantejaments d'una economia comunal, la participació política i les xarxes socials com a elements importants del treball

pensaments

social comunitari per a la situació en La Mansión.

Alguns dels habitants de La Mansión ja gaudien d'una ajuda econòmica de l'estat i d'ONGs (inter-)nacionals. Aquests subsidis econòmics segurament eren una ajuda per a la gent de La Mansión. No obstant això, ajudes com aquestes no poden ser sostenibles, si es limiten a donacions econòmiques i intervencions tècniques. Existeix una multitud de projectes d'ajuda al desenvolupament la planificació dels quals no s'orientava a les necessitats de la gent. Els afectats han d'intervenir activament en els procediments i objectius d'un projecte d'ajuda al desenvolupament, han d'estar integrats en accions concretes i convertir-se en co-responsables del projecte. Si això no és el cas, es planteja la pregunta, si s'hauria de concedir l'ajuda. Plantejaments soci-pedagògics com la integració al grup i el treball social comunitari fomenten la implicació de les persones concretitzant així el postulat d'"Ajuda a l'autoajuda" en els projectes de cooperació al desenvolupament (veure l'article en la propera edició del butlletí "Ajuda al desemparament establert?").

El treball social comunitari actua en l'àmbit intermediari. Això vol dir que els professionals d'un treball social orientat a la comunitat treballen en el lloc dels fets; al mateix temps ells i en el millor dels casos els habitants mateixos es comprometen en la política, alerten sobre injustícies socials i les manifesten en públic.

El concepte del treball social comunitari (o treball social orientat a la comunitat) coneix la importància i la necessitat d'un accés interdisciplinari i pot contribuir en el marc de projectes d'ajuda al desenvolupament a indicar estructures injustes. Hem de fomentar les accions comunes i la solidaritat en una comunitat com La Mansión. És necessari coordinar recursos ja existents per afavorir el desenvolupament de processos de reforçament. Com a organització d'ajuda és important connectar-se amb altres organitzacions i institucions de la comunitat i intensificar les ofertes socials i culturals i les institucions comunals.

La importància significativa de la participació activa dels destinataris del projecte així com el suport a processos de conscienciació (o el possibilitar aquests processos) són essencials per a Paulo Freire: "La consciència aprofundida de la seva situació fa que l'home entengui la seva situació com a realitat històrica que es pot canviar."

El projecte "Pobne sense fam" ofereix ajuda concreta en el marc d'un programa d'alimentació per uns 140 nens i els seus pares. El caràcter sostenible d'aquest projecte no només es mostra en la transmissió de coneixements d'alimentació, higiene i salut, sinó també en la presència diària i quotidiana dels pares (sobretot de les mares) en la cuina de l'escola. Una de les bases del treball social comunitari té com a objectiu transmetre a tots els habitants d'una comunitat un sentiment de comunitat i resoldre o almenys mitigar els seus problemes tots junts ja que només d'aquesta manera es possibilita als nens la integració social en aquesta comunitat.

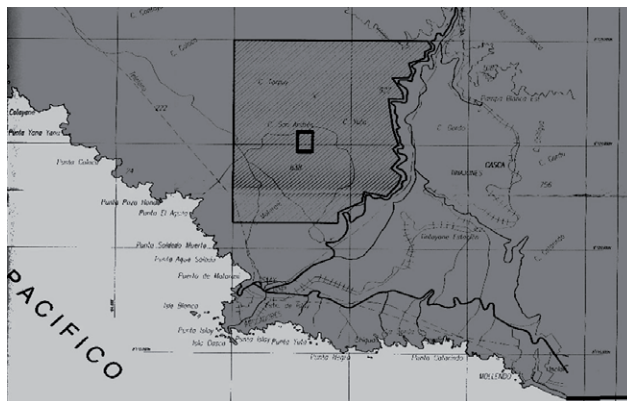
Stephanie Wildenberg

PROJECTE D'INSTAL·LACIONS DE REG I REFORESTACIÓ DE MATARANI (PERÚ)

Mai fins ara havien pogut créixer arbres del gènere de casuarina emprant aigua destil·lada de la boira

experiències

Matarani és una petita ciutat costanera del desert a uns 100 km a l'oest d'Arequipa. No hi ha gairebé indústria, i des que el ferrocarril té un trànsit esporàdic perquè el port comercial de Matarani ha anat perdent el seu ús, és com si ja no existissin les oportunitats de feina i de salaris. A Matarani, a més, no hi ha precipitacions. La gèlida corrent de Humboldt impedeix la formació de núvols, i per tant, també la de pluja, encara que la boira sigui freqüent.

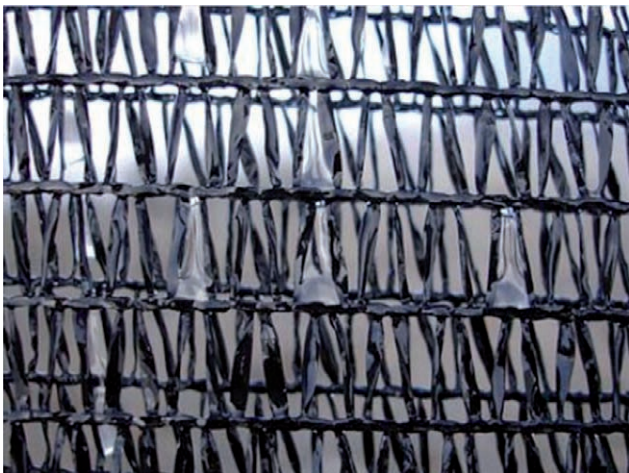
En el passat, la verdor de la costa oest del Perú era originada pels turons frondosos que „munyien“ l'aigua de la boira, però aquesta va ser més tard exhaurida per païdores hordes de bestiar. En darrer terme, els arbres van acabar també sent talats a causa de la demanda de llenya. Les conseqüències no es van fer esperar: Desertització i desolació. Pobresa i emigració.

Des de fa 15 anys lluita l'Anthony (82 anys) per Matarani i per aquest projecte, sorgit en principi per ajudar els habitants de Matarani. El pla, que consisteix en atrapar aigua de la boira del Pacífic servint-se de xarxes especials i propiciar amb aquesta aigua l'explotació agrària de la zona i aleshores crear ocupació i benestar, es va ampliant cap a noves perspectives degut a les possibilitats d'ús de la

planta de ricí com a font de matèries primeres regenerada per a plàstics d'ús tècnic.

Gràcies a l'aigua destil·lada de la boira - emmagatzemada en contenidors i repartida per un sistema d'irrigació practicat des de fa segles pels inques- , van proliferar com mai arbres del gènere Casuarina, l'efecte del qual és el de xarxes de boira naturals que alhora proveeixen d'aigua a les plantes de tara i de ricí del seu entorn.

Aquest territori, que ha estat mentrestant declarat protegit pel govern i que abasta aproximadament unes 3,76 hectàrees, seria explotable amb una inversió inicial d'uns 20.000 dòlars al menys com a prova de la seva viabilitat per a un projecte pilot. Aquest territori hauria de ser, però, requerit per les autoritats locals del govern per poder ser-li as-

experiències

signat un projecte que provés la viabilitat del concepte, de moment només en teoria, i més tard a la pràctica. En aquest aspecte sorgiria la possibilitat per al Christliche Friedensdienst e.V. de recolzar un prometedor projecte de caràcter exemplar amb un compromís a llarg termini sol·licitant per això el suport de la indústria i de l'àmbit acadèmic. En resum, els avantatges d'aquest projecte serien:

- Una situació general de guany per a tots els participants per mitjà d'una estricta sostenibilitat.
- Un aprofitament ecològic i econòmic a través del cultiu de plantes sobre terrenys que no havien estat cultivables en el passat.
- Un continu creixement de la demanda pel seu ús com a substitut del petroli cru.

Christian Engelhardt

Traduccions: Rosa Herrero

Edita Clam per la Dignitat

Dipòsit legal: B-21.860-2004

Av. Diagonal 285, 3-4

E - 08013 Barcelona

Tel: (+34) 932 700 239

Fax: (+34) 933 684 336

Registre Assoc. Generalitat:

Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona

NIF: G-63.112.189

C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org

www.clamdignitat.org

claimfordignity@claimfordignity.org

www.claimfordignity.org

Claim for Dignity e.V.

eingetragener gemeinnütziger Verein

Konrad-Adenauer-Str. 50/42

D - 72072 Tübingen

Tel. (+49) 7071 / 94 24 03

Kontonummer 7354948

KSK Esslingen BLZ 61150020

Vereinsregister Nr. 1458

Amtsgericht Tübingen